

Sermo

38

Dulca. s. post festū sc̄e trinitatis. Sermo p̄missus.
Om̄o quidam erat di-
bunes q̄ induebat purpura et byssō et epula-
 bat q̄tidie splēdide. Ita scribit̄ Iuc. xvij.
 A. Narrat Fulgēt̄ us et Homerus i scr̄nillario
 poetarū q̄ status diuītarū depingebat ut mulier
 vagā coronā h̄is in capite oculis velata scept̄ re-
 gale tenēs in manu paup̄onē h̄is vestimētis varijs
 induit̄. sedēs in currū quē trahebat q̄ttuor leones
 Moraliter p̄ primū. s. mulierē vagā diuītarū for-
 tune instabilitas designat. q̄ sic mulier incōstans
 multos h̄z amatores. q̄s t̄ nō dñs amat. Hic dñs
 nūc vñl cito alteri piungunt̄. et t̄n in fine virūq̄
 derelinquit̄. Jō dīc Brest. viij. Eth. Quāt̄omātor
 fortuna tātōm̄n secura. et Egesippus dicit. poete
 fortunā in cauda serpētis locauerūt rāq̄ p̄ hoc in-
 tendētes demonstrare q̄ fortuna in fine venenosō
 acumine ledit. q̄s p̄us in vita rādulciter delectaba-
 tur. Per sc̄dm. s. coronā i capite. dñs intelligi q̄ di-
 uites volunt̄ honorari. Iūx illud p̄bi. viij. ethi. Po-
 tentatus et diuītie p̄p̄ honore delectabilia sunt ba-
 bentes etiā ipsa honorari volūt̄ ppter ipsa. Per ter-
 riū h̄o q̄ erat oculis velata innuit̄ q̄ om̄is dñes
 avarus cecus est nō p̄uidens mala q̄ sibi imminet̄
 Et hec cecitas figurata est in cecitate cecitati. Jō.
 ix. q̄ dñs volens illuminare eū linituit̄ oculos ei⁹
 luto insinuās esse causam cecitat̄ illitis lūnū istorū
 tpalium. De hac cecitate legit̄ Thob. ii. q̄ Thobi
 as fuit̄ exēcātus stercoib̄ hirūdīnū calidis q̄ sup̄
 oculos eius ceciderūt. Hirundo em̄ garrula et de-
 picta felicitate designat huīns mūdi q̄ est q̄dā pul-
 citudo depicta et tum̄tuosa q̄ calida stercore p̄j-
 cit̄ sup̄ oculos cordis. s. tpalia ista vt deū nō videat
 q̄ dicit glo. sup̄ illo vbo p̄s. v. Mane astabo tibi et
 videbo. deum non videt q̄ tpalibus adheret. Per
 quartū h̄o q̄ scept̄ tenet in manu. figuraēt q̄ diuī-
 tie obediunt̄ om̄ia sicut et regi scept̄u tenent̄. Iūx
 illud Eccl. x. Pecunie obediunt̄ om̄ia. Per q̄ntuz
 q̄ paup̄onē h̄z in manu q̄ dum caudaz eleuat ante-
 nora ornata posteriora detinpat significat̄ q̄ diuī-
 tes q̄dū viuūt om̄ia bona sunt bene ornata. h̄ re-
 spiciendo caudā videlz mortis nudus et spoliatus
 turpiter ad infernū vadit. Iūx illud. i. Thimo. vi.
 Nibil inculim̄ in hunc mundū. Haud dubiū q̄
 nec auferre qđ possum̄. Per sextū q̄ varijs vesti-
 metis erat induita significat̄ ad līram q̄ diuītes va-
 ria habēt vestimenta. et de nuditate pauperū nulla
 est eis cura. ppter qđ dīc eis Jacob⁹ apls. c. v. Tēgite
 nunc diuītes plorate et ululātes in miserijs vestris
 diuītie vīc̄ putrefacte sunt et vestimenta via a tueis
 comesta sunt. Per septimū q̄ sedebat i currū in q̄
 illud qđ nūc ē in rota sup̄ius cito fit inferi⁹. signi-
 ficat̄ q̄ h̄o q̄ nūc est in alto diuītarū et honoris ci-
 to cadit in itinēo paupertatis. q̄s fm p̄s. lxxiiij. Hūc
 humiliat̄ et hūc exaltat̄. et iō cum admiratiōe excla-
 mat metrista. O bona fortuna cur nō es om̄ibus
 vna. H̄ fidel̄ ipsa. Si nō mutarer fortuna nō voca-
 rer. Per octauū q̄ hunc currū trahebat q̄ttuor leo-
 nes. significat̄ q̄ currū diuītarū trabut̄ q̄ttuor pec-
 cata vīc̄ superbia. gula. imiscedia et negligētia. hec
 oīa p̄dicta patet in diuīte. de q̄ dicit enāg. Nam in

XXXIII

mūdo fuit̄ honorat̄. h̄uīt multa vestimenta. fuit̄ su-
 perb⁹ q̄ purpura induit̄. fuit̄ gulosis. q̄ epulaba-
 tur q̄tidie splēdide. fuit̄ immisericōs. q̄ paup̄i nō
 dabat de mīcis q̄ cadebat de mēsa sua. et fuit̄ negli-
 gens. q̄ p̄p̄iam neglexit salutē. Et hec p̄tendunt̄
 verba allegato in quibus dñes iſte d̄ tripli p̄cō
 vel macula dephendit̄. vīc̄ de similitate in retinē-
 do ibi. Erat q̄dam dñes. de vanitate in vestiēdo.
 ibi. Qui induebat purpura et byssō. de gñlositate
 in comedēdo. ibi. et epulabat q̄tidie splēdide.
Hocum ad primū reprehendit̄ iſte dñes de im-
 pietate in retinēdo. cū dicit. Hō q̄dam erat dñes.
 Ex quo p̄t̄ sua impietas. q̄ dñes fuit̄ et paup̄i ni-
 hil dedit. h̄ diuītas quare retinuit̄. Pro q̄ notādū
 q̄ tria sunt genera diuītarū. vt dīc Holk. lect. cvij.
 Temporales p̄cūlose. sp̄iales virtuose. et eterna-
 les gloriose. **P**rimo diuītie sunt tpales p̄cūlose. et
 dicunt̄ p̄cūlole p̄p̄ tria. q̄ repellunt̄ veritatē ab co-
 gnitione securitatē ab estimatione. vītate ab affe-
 ctione. Diuītes em̄ nō p̄nt̄ habere verā dei cogni-
 tionē nec sui nec p̄ximi. **P**rimo q̄ nō h̄t̄ cogni-
 tionē dei. q̄ fallacia diuītarū vbum suffocat̄ eis et
 sine fructu efficiunt̄. Matb. xiij. In cui⁹ figurā le-
 git̄ Matb. iiij. q̄ dñs regib⁹ p̄ncipib⁹ in somnio. pa-
 perib⁹ h̄o pastorib⁹ in vigilia p̄fecte se oñdit. in si-
 gnūz q̄ paup̄es deo clariorē cognitionē de deo q̄s
 diuītes consequunt̄. Quod figurat̄ etiam fuit̄ in
 Zacheo qui fuit̄ p̄nceps publicanoꝝ et dñes et ta-
 men statura p̄sillua erat et nō poterat p̄ turbā vī-
 dere Jesum donec arbore ascendisset. Hic diuīt̄
 constipati et familijs sunt parui in statura virtutē
 et cōpūmēt̄ sollicitudinib⁹ et p̄ssuris negotioꝝ et
 officioꝝ et nō vacat̄ eis cogitare de Jesu nisi valde
 raro q̄ sel̄ forte in anno circa q̄dragēsimā vel circa
 pascha arbore ascendit̄ penitētē et p̄eplatiōis de-
 note et inuitat̄ illū in domū suā. cito t̄n descendunt̄
 et deficit̄. Et iō diuītie sunt in plurib⁹ exēcātēs
 oculos sp̄iales vt cuiilibet dici possit̄ illud Epoca.
 iij. Dicis q̄ locuplerat̄ et dñes sume null⁹ indi-
 geo et nescis q̄ miser es et miserabil̄ et paup̄ cecus
 et nndus. Sic etiā iſte dñes de q̄ dīc p̄nt̄ thema-
 tis vbum fallacia diuītarū suffocatus verā cogni-
 tionē dei nō habuit̄ cū in hoc seculo vīxit. Sed cū
 esset mort⁹ oculos cognitionis apuit̄ cūz albraā et
 Lazarū in sinu ei⁹ vīdit̄. Et filis fuit̄ hic dñes tal-
 pe q̄ est bestiola parua odīs lucēr fugiēs. radices
 sub terra comedēs et in ea sp̄ manens. de hac dicit̄
 Bresto. li. aialitz. **O**me aīal generās sibi simile h̄z
 oculos ppter talpā. nō q̄ careat̄ oculis h̄ eos h̄z nō
 apparētes. Siq̄s aut̄ incident̄ corū subtilit̄ inne-
 nit̄ interi⁹ vestigia latētū oculop̄. Et dicit̄ aliq̄
 q̄ illud corū rumpit̄ p̄ angustia quando incipit̄
 mori. et tunc incipit̄ oculos aperire in moriendo q̄
 eos clausos habuit̄ in viuēdo. sic iſte dñes. sicut et
 multi adhuc sunt. fuit̄ parvus in virtutib⁹ q̄ paup̄-
 cas vel nullas h̄uīt̄ q̄ in vīcijs magn⁹ fuit̄. **C**anta
 Eccl. xj. Si fueris dñes nō eris immunit̄ a p̄cō.
 christum etiā verūm solē fugit̄ et in terris cupidita-
 tibus temp̄ fuit̄ ppter qđ deum nō cognouit̄. quia
 dicit̄ p̄s. lvij. Sup̄cecidit ignis. s. occupiscēt̄ terre
 et non viderūt̄ solem. Sic qui non vīdit̄ vīnēs vī-
 dit̄ moriens. q̄ dicit̄ Grego. iii. omel. Oculos q̄s

111 9